

Hazánk agroklimatológiai erőforrásainak elemzése

Az ember rendelkezésére álló potenciális természeti erőforrások ténylegesen ismert és hasznosított erőforrássá válását több tényező befolyásolja, s ezek közé tartozik a gazdaságosság vagy a kulturális színvonal és szokások mellett az emberi ismeretek fejlettsége. A hazai tudományos kutatás feladata tehát az, hogy hazánk agroklimatológiai viszonyait, mint a mezőgazdasági termelés fontos erőforrás rendszerét feltárja, s így lehetővé tegye az éghajlati adottságainkban rejlő előnyök kihasználását. Különös jelentőséget ad e kutatásoknak, hogy agroklimatológiai erőforrásaink előfordulása helyhez és időhöz kötött, így hazánk egyes területei, illetve egy adott terület különböző időszakokban eltérő mennyiségű ilyen jellegű természeti erőforrással rendelkezhet(nek).

Az éghajlati erőforrások magukban foglalják:

- a napsugárzás energiáját, s a légkörben fellelhető energiát (szél, hőtartalom),
- a légkör anyagait (pl.: alapgázok, vendéggázok),
- a légkör tulajdonságait (pl.: hőmérséklet, légnedvesség),
- valamint a légkörben lejátszódó extrém folyamatokat (pl. aszály, fagy) és a légkör által befolyásolt vízháztartási tényezőket (pl.: csapadékképződés, párolgás, a talaj hasznos vízkészlete).

Egy termőhelyen e légköri erőforrások természeti adottságot jelentenek, amelyhez elsősorban meg kell próbálnunk alkalmazkodni, másfelől a mezőgazdasági termelés mindenképpen befolyásolja agroklimatológiai erőforrásaink hasznosulását a jelenben és elérhetőségét a jövőben, így az ezeket elősegítő kutatások stratégiai jelentőségűek.

Korábbi ilyen jellegű kutatásainkat az alábbi monográfiában összegeztük a legátfogóbban:

Varga-Haszonits Z., Varga Z., Lantos Zs., Vámos O., Schmidt R. 2000: Magyarország éghajlati erőforrásainak agroklimatológiai elemzése. LÓRIPRINT, Mosonmagyaróvár, 223 oldal.